

JE MAG ALLES ALTIJD OOK ANDERS BEKIJKEN

Je mag alles altijd
ook anders bekijken.

Je weet wel dat wolken op wolken lijken,
maar misschien zijn het buiken? Buiken van lijven?
Die het liefst eens wat langer op één plek zouden blijven?
O ja, en dan zijn deze berken natuurlijk hun benen,
en die boomwortels hier – die zijn dus hun tenen.
Wij staan beneden en we staren naar boven.
We beginnen in schapen van lucht te geloven.
Maar de wind waait ze verder en de tijden verstrijken.
Je mag alles altijd ook anders bekijken.

Je mag alles altijd
ook anders beleven.
Als de maan lekker vol lekker licht hangt te geven
en dat je toen wakker werd, prik in de nacht,
en dat je je neus naar de buitenlucht bracht
en je rook aan de maan en hij rook naar verband,
naar pasbedrukt boek en een beetje naar brand.
En je likte heel lang met je tong in de wind
en die smaakte naar milkshake! Vanille! Of mint!
Dus wanneer je de maan ziet, dan weet je weer even:
je mag alles altijd ook anders beleven.

Je mag alles altijd
ook anders verdragen.
Want ze zijn er nu eenmaal: vervelende dagen
en die zetten je meestal een modderbril op.
Maar toch heeft iedereen ergens een zon in zijn kop
die dromen laat gloeien, en blije verhalen.
En behalve jijzelf kan niemand bepalen
of wolken met benen en buiken bestaan.
Of je likt aan de wind en ruikt aan de maan.
In elk plafond kun je sterretjes zagen.
Je mag alles altijd ook anders verdragen.

